

Riksdagen
Stenografiska uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2011/12:18

Stenografiska
uppteckningar
2011/12:18

Fredagen den 16 december

1 § Miljö

Miljöminister Lena Ek

**Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för
miljö den 10 oktober 2011**

**Information och samråd inför möte i Europeiska union-
ens råd för miljö den 19 december 2011**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat.

Vi hälsar miljöminister Lena Ek med medarbetare välkomna.

Det finns inga A-punkter men det finns en återrapport.

Anf. 2 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Det finns en skriftlig återrapport som är utsänd. Jag är beredd att svara på frågor.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Finns det frågor på återrapporten? Nej. Då lägger vi den till handlingarna.

Vi går till punkt 3. Det är en informationspunkt som gäller förordning om export och import av farliga kemikalier.

Anf. 4 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Revideringen av PIC-förordningen är framför allt av teknisk natur. Det handlar om att anpassa lagstiftningen till Lissabonfördraget och till EU:s övriga kemikalielagstiftning. Regeringen anser att dagens utformning av förordningen fungerar väl men välkomnar de föreslagna ändringarna som enligt vår mening garanterar en likvärdig skyddsnivå.

Diskussionerna i rådet, som är av mer politisk karaktär, rör artikel 14 om andra skyldigheter vid export av kemikalier

än exportanmälan. Här vill man lägga till nya kriterier som gör det möjligt att tillåta export även om det importerande landet inte svarar på förfrågan om uttryckligt medgivande av export. Regeringen arbetar för att dessa kriterier ska vara så restriktiva som möjligt för att inte riskera att öppna för okontrollerad export av farliga ämnen.

I övrigt har regeringen inga invändningar mot den lägesrapport som ordförandeskapet avser att avge.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 3.

Vi går vidare till punkt 4, svavelhalten i marina bränslen.

Anf. 6 Miljöminister LENA EK (C):

Beredningen har varit komplicerad. Jag beklagar att riksdagen först för några dagar sedan fick ett fakta-pm om förslaget. Under rådsmötet blir det en lägesredovisning, och beslut fattas i vår.

Bakgrunden är att den internationella sjöfartsorganisationen IMO 2008 beslöt att skärpa kraven på svavelhalten i marina bränslen och att IMO:s beslut har trätt i kraft. Förslaget är, som alla vet, gällande internationell rätt och ska genomföras. Endast IMO kan ändra beslutet.

Utsläppen från sjöfarten orsakade ungefär 50 000 dödsfall inom EU år 2000. De globala kraven skärps år 2020, från dagens 3 ½ procent svavel till 0,5 procent. Det kan skjutas upp fem år om det blir brist på bränsle. Så verkar inte vara fallet.

I de så kallade svavelkontrollområdena i Östersjön, Nordsjön och Engelska kanalen skärps kraven från 1,0 procent till 0,1 procent år 2015. Det har varit kraftiga påtryckningar för att skjuta upp införandet på grund av kostnaderna. Kravskärpningen kostar mycket, men 2015 sparar den 12 000 förtida dödsfall per år inom EU. Det gäller också många svenska liv.

I Bryssel finns det inte i närheten av en blockerande minoritet för att skjuta upp kraven. Sverige driver att alla fartyg i hela EU och från samma tidpunkt, det vill säga 2015, ska använda bränsle med 0,1 procent svavel.

Motiven, herr ordförande, är att vi ska ha samma konkurrensvillkor i hela EU, att länderna runt Medelhavet har stora problem med att nå kraven i EU:s luftkvalitetsdirektiv och

att med det svenska förslaget – som stöds av flera länder – kommer antalet dödsfall att minska påtagligt även i södra Europa. Med kommissionens förslag ökar utsläppen i södra Europa och därmed antalet förtida dödsfall i den regionen, och den ökningen kan bli ungefär 20 000 personer från 2000 till 2020. Det är därför motiverat att försöka skärpa de här kraven.

Enligt förslaget ska endast passagerarfartyg i södra Europa använda lågsvavligt bränsle först år 2020. Det är för sent och för lite eftersom alla övriga fartyg i södra Europa då kommer att använda bränsle med fem gånger högre svavelhalt.

Kommissionen har tagit fram en så kallad verktygslåda som kan bidra till att sänka redarnas kostnader. Den innehåller bland annat möjligheter till stöd inom befintliga program. De länder som påverkas mest av beslutet bör prioriteras vid fördelning av medel till pilotprojekt med mera. Redarna kan sänka kostnaderna genom att sätta in utrustning för rök-gasrening eller driva nya fartyg med flytande naturgas.

En särskild fråga gäller vad kommissionen får besluta om i så kallade delegerade akter. Sverige har en restriktiv inställning. Undantaget är regler om scrubbers som skulle kunna vara ett sådant snabbt beslut.

Anf. 7 JENS HOLM (V):

Vi från Vänsterpartiet tycker att det är bra att regeringen har landat på den här ståndpunkten. Ett tag kändes inte positionen helt klar. Vi tycker också att det är väldigt bra att det är 0,1 procent som ska gälla i hela EU. Det är en jättebra hållning.

Min fråga är bara: Om vi inte får igenom detta på EU-nivå, vad är det då som gäller för Östersjön, eftersom det är ett svavelkontrollområde och IMO har beslutat att det ska vara 0,1 procent från 2015? Är det detta som gäller oavsett vad vi får igenom på EU-nivå?

Anf. 8 Miljöminister LENA EK (C):

Som jag har sagt och som jag också sade i utskottet i går är förslaget gällande internationell rätt och ska genomföras. Endast IMO kan ändra detta beslut.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 4 och går till punkt 5 om följderna av allvarliga olyckshändelser.

Anf. 10 Miljöminister LENA EK (C):

Det här gäller Seveso II-direktivet. Sevesodirektivet är ett viktigt instrument i arbetet med att förebygga och hantera konsekvenserna av allvarliga kemikalieolyckor.

I december 2010 lämnade kommissionen förslag till ett reviderat Seveso II-direktiv. Vid miljørådet nästa vecka kommer det polska ordförandeskapet att lämna en lägesrapport över förhandlingarna som har pågått sedan januari 2011.

Regeringen välkomnar självfallet översynen av Seveso II-direktivet med huvudsyftet att få en överensstämmelse mellan direktivet och förordningen nr 1272/2008 som gäller klassificering, märkning och förpackning av kemiska ämnen och blandningar, den så kallade CLP-förordningen. En ökad överensstämmelse mellan olika rättsakter på kemikalieområdet kommer att underlätta både för verksamhetsutövare och för myndigheter.

Regeringen står i stort bakom förslaget i dess nuvarande form. Regeringens bedömning är att revideringen i nuläget inte innebär några försämringar ur miljösynpunkt. Sverige har under förhandlingarna tryckt på betydelsen att i revideringen tydliggöra kopplingarna till andra relevanta direktiv inom miljöområdet.

Sveriges mest prioriterade fråga under förhandlingarna har varit att lägga till ämnet uppgraderad biogas i bilagan under Naturgas och frågan om alternativa bränslen. Sverige har föreslagit ett tillägg om uppgraderad biogas i bilaga till Sevesodirektivet. Ämnet bör tas upp i samma kategori som naturgas. Det Sverige vill åstadkomma med detta tillägg är att lagringen av biogas med en metanhalt på minst 95 procent jämföras med lagring av naturgas. Förhandlingarna om detta tillägg pågår fortfarande.

Alternativa bränslen bör inom ramen för ett reviderat Seveso II-direktiv så långt som möjligt omfattas av samma tröskelvärden som de petroleumprodukter som omfattas av direktivet. I denna fråga har Sverige fått gehör, och nuvarande förslagstext går faktiskt i linje med den svenska ståndpunkten.

Nämnas bör slutligen att Sevesodirektivet är ett minimidirektiv. Detta innebär att direktivet formar en lägsta gemensam ram för verksamheten i medlemsstaterna och nationella tolkningar och hårdare regleringar får förekomma.

Jag kan också nämna, herr ordförande, att regeringen har en särskild utredare med uppgift att se över Sevesolagens praktiska nationella tillämpning, framför allt gällande tillsynsansvar och finansiering, men även regelförenkling. Utredningen ska redovisa sitt betänkande den 29 juni 2012.

Anf. 11 HELENA LEANDER (MP):

Från delar av miljörorelsen har det framförts viss oro för att det här förslaget skulle innebära en viss försvagning för skyddet, särskilt när det gäller akut toxiska kategori 3-ämnen. Be mig inte lista dem, men så säger de i alla fall. Hur ser ministern på den oron?

Anf. 12 JENS HOLM (V):

Jag vet att under de här förhandlingarna för EU-parlamentet bland annat fram förslaget om att man ska utvidga Sevesos ansvarsområde till att även omfatta oljeutvinning till havs. Oljeutvinning till havs täcks i dag egentligen inte av någon tung lagstiftning på EU-nivå. Seveso skulle kunna vara det som går in och tydligt preciserar vad som händer vid eventuella oljekatastrofer, läckage och så vidare. Det tycker jag borde vara någonting som den svenska regeringen skulle kunna driva.

Jag tycker också att man hårdare skulle kunna driva frågan om öppenhet inom Seveso, till exempel de krav som finns på beredskapsplaner på arbetsplatser och så vidare, att man ska involvera de anställda på ett mycket tydligare sätt än som det är formulerat i dag.

Anf. 13 Miljöminister LENA EK (C):

Om man läser förslaget ser man att revideringen faktiskt innebär en ökad insyn för allmänheten, vilket naturligtvis är väldigt bra. Det handlar om allmänhetens insyn men också om arbetsmiljöfrågor, som naturligtvis är oerhört viktigt och som är en del av syftet med hela Sevesodirektivet.

Jag vill också peka på – det är ingen beslutspunkt utan det är en lägesrapport vid rådet – att vi ser att de svenska kraven hittills till stor del faktiskt har tillgodosetts.

När det handlar om oljeutvinning till havs, olje- och gasutvinning kanske man till och med ska säga eftersom det är fråga om motsvarande miljöproblem, är det naturligtvis oerhört viktigt att den omgärdas av höga säkerhets- och miljökrav oavsett var utvinningen sker. Vi känner alla till de miljöskador, sociala och ekonomiska skador en eventuell olycka kan orsaka och att den inte känner några nationsgränser. Det är ett område där Europeiska unionen faktiskt har ett viktigt syfte.

Regeringen anser att det är viktigt att samma regler gäller i hela EU avseende utvinning av olja och gas, till havs såväl som till lands, och stöder därför den legala grunden för förslaget i form av en förordning, vilket gör reglerna hårdare.

Ett enhetligt EU-regelverk skulle i förlängningen kunna utgöra ett medel för påtryckning i ett globalt perspektiv runt internationella standarder för till exempel off shore-verksamhet och säkerställa miljöskyddet exempelvis i Arktis, något som vi jobbar med i Arktiska rådet och i Barentsrådet.

Den här frågan har alldeles nyligen hanterats i EU-parlamentet. Det som parlamentet har krävt är inte i första hand att säkerhetsbestämmelserna ska tas in i ett reviderat Sevesodirektiv, i så fall i ett Seveso III, utan snarast att det ska hanteras i en egen lagstiftning på grund av ämnets särskilda tyngd.

Det ska däremot präglas, som parlamentet uttrycker det, av Sevesolagstiftningens goda principer. Ett sådant förslag har också kommit från kommissionen alldeles nyligen. Det kan vi återkomma till. Vad gäller akut toxiska ämnen kategori 3 är vår bedömning att det inte innebär en försämring. Vi har tittat särskilt på det.

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 5.

Vi går vidare till punkt 7, En strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020. Vi är då på en beslutspunkt. Där anmälades avvikande meningar i utskottet i går.

Anf. 15 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Här avser jag att tala lite längre än på de tidigare punkterna.

Som ledamöterna vet har det varit en lång och mödosam process att nå en samsyn om problematiken med biologisk mångfald. Denna process påbörjades med antagandet av rådsslutsatser om biologisk mångfald under det svenska ordförandeskapet. Det var en svensk prioritering 2009.

Regeringen har således ända sedan ordförandeskapet 2009 haft en hög profil i frågan om att komma till rätta med problemen om förlusten av biologisk mångfald och varit pådrivande i arbetet inom både EU och CBD:s partsmöte i Nagoya 2010.

Regeringen välkomnar rådsslutsatserna och stöder ordförandeskapets ambition att de ska vara tydliga och konkreta. I förhandlingarna har Sverige fört fram en positiv inställning till huvuddragen i kommissionens meddelande.

Regeringen är i huvudsak positiv till de rådsslutsatser som presenterats och anser att EU-strategin för biologisk mångfald till 2020 kommer att vara ett viktigt verktyg för att nå 2020-målen. Regeringen har också stött skrivningar om vikt av att integrera biologisk mångfald i sektorspolitiken.

I diskussionerna har regeringen bland annat bidragit med förslag till att rådsslutsatserna ska vara tydliga och konkreta. Det gäller till exempel att rådsslutsatserna inte får föregripa förhandlingarna om EU:s fleråriga budgetram, vilket många medlemsstater står bakom.

Vidare är regeringens ståndpunkt att det är viktigt att bevara och förbättra ekosystem och ekosystemtjänster, vilket kommer att bidra till EU:s mål för hållbar tillväxt samt till en mildring av effekterna av och anpassning till klimatförändringarna.

Regeringens linje vad gäller livsmiljöer och arter av europeisk betydelse är att dessa ska uppnå en gynnsam bevarandestatus.

I yttrandet från miljö- och jordbruksutskottet har det framförts att det behövs starkare styrmedel för att nå resultat. Det anser även regeringen. Styrmedel finns redan på plats för mål 1 i form av en stark EU-lagstiftning. Jag kan särskilt nämna art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet.

Natura 2000-områdena behöver nu förvaltningsplaner och resurser för bevarandet. Exempel på stöd på EU-nivå som regeringen stött i diskussionerna är Life Plus-fonden samt att medel kan omfördelas till stöd för miljön inom bland annat

den gemensamma jordbrukspolitiken, Common Agricultural Policy.

Om vi ser till styrmedel för mål 2 stöder regeringen rådsslutsatserna där kommissionen uppmanas att överväga finansieringsmöjligheter för grön infrastruktur och där kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att integrera värdet av ekosystemtjänster i beslutsprocesser och räkenskaper. De skarpa förhandlingarna om finansiering kommer att tas senare i förhandlingarna om långtidsbudgeten, Multiannual Financial Framework.

Vi övergår till mål 3. Kopplat till mål 3 stöder regeringens rådsslutsatserna om erkännande av betydelsen av den gemensamma jordbrukspolitiken CAP för EU-strategin för biologisk mångfald. CAP ger redan i dag en betydelsefull finansiering av den biologiska mångfalden. I reformeringen av CAP stöder regeringen att andelen till miljöinsatser ökar om det inte innebär en ökning av den totala budgeten utan sker inom budgetens ram.

Regeringens stöder rådsslutsatsernas uppmaning till användande av skogbruksplaner men har arbetat emot en stark EU-styrning här eftersom skogsbruk i största utsträckning ska vara en nationell kompetens. Vi har fått gehör för Sveriges hållning på den punkten.

I yttrandet från miljö- och jordbruksutskottet framfördes också vikten av hållbart fiske i förhållande till tredjeland. Regeringen har drivit en hög ambitionsnivå i fiskefrågorna, vilket är kopplat till strategins mål 4.

I arbetet med att revidera den gemensamma fiskeripolitiken driver Sverige frågan om hållbart fiske inom EU och även för områden i tredjeland där EU har fiskeriavtal.

Sverige driver också frågan om att ett utkastförbud ska införas för alla fångster av de kommersiella arterna – discard är att kasta tillbaka fisk i sjön – och att all kommersiell fisk landas och räknas av kvoten.

Vidare har Sverige drivit linjen att om medlemsstaterna ska kunna bedriva fiskeverksamhet i särskilda bevarandehavsråden, så kallade Natura 2000-områden, ska detta ske på ett sådant sätt att det inte negativt påverkar de bevarandevärden som de särskilda bevarandehavsrådena är utsedda för.

Det bör tydliggöras att det är kraven i naturskyddsdirektiven som reglerar möjligheten till fiskeverksamhet i skyddade områden. Vidare ska miljöskyddskraven integreras i utform-

ningen och genomförandet av unionens gemensamma fiskeripolitik och verksamhet särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

Beträffande invasiva främmande arter, mål 5, ger regeringen fullt stöd till förslaget till rådsslutsatser om att införa både lagstiftning och strategi för att hantera problematiken med dessa arter. Denna fråga utgör också ett praktexempel på att det verkligen behövs samarbete över nationsgränser.

Att EU tar gemensamt krafttag i denna fråga stöder regeringen fullt ut. Om vi inom EU lyckas bromsa spridningen av till exempel den invasiva arten tallvedsnematod skulle vi kunna förhindra att den kommer in i Sverige och orsakar skador för skogsbruket för miljonbelopp och förmodligen miljardbelopp.

Vad gäller mål 6 stöder regeringen uppmaningen i förslaget till rådsslutsatser till kommissionen och medlemsstaterna att leverera på de åtaganden i CBD COP 10 i Nagoya liksom uppmaningen till kommissionen att ta fram förslag till ratifiering och implementering av Nagoyaprotokollet om ABS (Nagoya Protocol on Access and Benefit-sharing) samt behovet av att utveckla specifika initiativ för att reducera negativ påverkan på naturresurser från EU:s konsumtions- och produktionsmönster. Regeringen stöder också uppmaningen att reformera eller eliminera skadliga subventioner.

Sammanfattningsvis delar regeringen synen att det behövs starkare styrmedel. Regeringen har också drivit denna fråga i förhandlingarna inför rådsslutsatserna. Andra medlemsstater har haft ett annat synsätt. Det liggande förslaget är naturligtvis en kompromiss som i varje fall är ett stort steg i rätt riktning.

I yttrandet från miljö- och jordbruksutskottet framfördes också vikten av att referera till bevarandemålen från Nagoya om 17 procent skydd av land- och vattenområden samt 10 procent skydd av kustområden och marina områden. Som svar vill jag uppmärksamma att sådana referenser till Nagoyamålen återfinns i förslagen till rådsslutsatserna.

Bevarandemålen om 17 respektive 10 procent ingår i den globala strategiska planen för biologisk mångfald som antogs under CBD COP 10 i Nagoya. I kommissionens meddelande, som antogs redan av junirådet, uttalas att förslaget till EU:s strategi för biologisk mångfald svarar mot detta mandat. Således finns den efterfrågade referensen redan.

2011/12:18
16 december

När det gäller konkreta målsättningar för EU:s medlemsstater, som efterfrågas i miljö- och jordbruksutskottets yttrande, är dessa tydliga i art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet för bland annat skapandet av Natura 2000.

I den strategiska planen från Nagoya har parterna kommit överens om att utveckla nationella och regionala mål genom att använda den strategiska planen som ett flexibelt ramverk i enlighet med nationella prioriteringar och genom att ta bland annat globala mål, status och trender för biologisk mångfald i landet i beaktande.

En fråga som också tas upp i yttrandet från miljö- och jordbruksutskottet är att handlingsplanen också borde kunna formulera en strategi för hur icke-GMO-odlare ska skyddas från att kontamineras av GMO-grödor.

Regeringen har samma kommentar till denna fråga som när den ställdes förra gången i miljö- och jordbruksutskottet inför junirådet. Det finns ingen gemensam EU-lagstiftning om så kallad samexistens. Men det finns bestämmelser att medlemsstaterna ska införa regler om detta.

Det skulle aldrig fungera att ha gemensamma bestämmelser eftersom förhållandena ser så olika ut i olika länder. I Sverige har Jordbruksverket utarbetat föreskrifter enligt ett bemyndigande som finns i den svenska samexistensförordningen.

Regeringen anser att många frågor som berör biologisk mångfald ska hanteras på nationell nivå men erkänner också att den biologiska mångfalden berör kollektiva nyttigheter som också kan hanteras på EU-nivå.

Miljöfrågor är integrerade nationellt, regionalt och globalt, och det krävs samarbete för att lösa dem. Skador som orsakas miljön i ett land kan påverka andra länder, och insatser för miljön i ett land kan komma andra länder tillgodo.

Det är exempelvis tragiskt om vi gör insatser i Sverige för att rädda fågelarter som sedan när de flyttar söderut far illa av illegal jakt, förstörelse av övervintringsområden etcetera.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Jag noterade att statsrådet svarade på yttrandet från miljö- och jordbruksutskottet. Jag tycker det är mycket bra för oss i EU-nämnden att det sker på det sättet.

Ordförande! Vi vidhåller vår avvikande mening. Jag vill ställa en fråga till miljöministern. Du nämnde att regeringen stöder de skärpta miljökraven i CAP. Gäller det pelare 1 eller pelare 2? Vad har ni för uppfattning i frågan?

Anf. 18 JENS HOLM (V):

Jag får tacka för att miljöministern direkt relaterar till vår avvikande mening. Det blir en bra diskussion på det sättet. Jag vill precis om Pyry Niemi vidhålla vår avvikande mening.

Vår huvudinvändning är inte strategin i sig. Vi tycker att strategin är ett steg framåt. Jag tycker också att den har blivit bättre sedan vi debatterade den senast i juni i utskottet.

Det som vi saknar är konkretion i strategin. Det är vad om utmärker en strategi. En strategi ska ändå vara konkret så att man känner att man kan stämma av ett par år senare att det verkligen blev någonting av det.

Anledningen till att vi tycker att det är så viktigt att till exempel ha med arealkraven eller arealmålen från Nagoya på 17 respektive 10 procent är att vi inte vill att det bara ska vara en vid formulering så att sedan EU- medlemsländerna och andra länder runt om i världen säger: Ja, ja, men vi har redan det skyddet.

Miljöministerns svar här andas tyvärr precis just det. Vi har nästan uppnått detta redan i Europa. Då tycker jag att vi är farligt ute. Både i Europa och i Sverige är vi väldigt långt ifrån att skydda 17 procent av våra landområden. Därför är det så viktigt med en sådan konkret referens.

Det är bra att man i strategin kopplar till vikten av finansiering för de länder som drabbas av utarmningen av de genetiska resurserna och att det finns med som en konkret referens. Det är ett exempel på konkretion som jag tycker är bra.

Det som tyvärr inte är löst är själva finansieringsfrågan. Varifrån ska dessa pengar tas? Det kanske inte behöver stå i strategin att man vill ha pengar från exempelvis avgifter på upptaget av fossilt bränsle.

Jag skulle vilja att Sverige var det landet som drev kreativa finansieringsmekanismer så att vi inte bara äskar pengar från respektive statsbudget, för där finns det inte så mycket pengar. Det måste finnas separata finansieringsmekanismer.

Där har jag en känsla av att det bara står och stampar. Det är en konkret fråga om miljöministern vet att det finns några konkreta sätt för hur man ska finansiera åtgärder mot den utarmning av genetiska resurser som tredje världens länder har drabbats av så länge.

Vi tycker att det är väldigt viktigt att ha kvar referensen till att de odlare som driver ekologisk odling men som drabbas av kontaminering av GMO ska skyddas. Jag tycker inte att det finns ett behov av en EU-gemensam GMO-politik. Där är vi överens. Men ett skydd för de ekologiska brukarna passar verkligen in i ramen för en strategi för en biologisk mångfald.

Anf. 19 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Först till frågan om common agricultural policy. Här föredrar Sverige pelare 2. Det ger en möjlighet till nationell utformning av miljöstöden. Det är stora skillnader i biotop, ägandeformer och odlingstraditioner mellan nord, syd, öst och väst. Här finns också en viktig skiljelinje som berör subsidiaritet.

Vad gäller konkretiseringen är det en avvägning. EU:s arbetssätt är att först fastställa en strategi för att se vad som rent faktiskt tekniskt är politiskt möjligt mellan medlemsländerna och att därefter gå vidare med konkretisering utifrån de ramarna. Detta har kommissionen tydligt uttalat.

Vi har från svensk sida försökt se till att det finns den rätta balansen i denna strategi. Vi tycker att balansen har förbättrats mycket på de områden som just tas upp av ledamöter i utskottet.

När det gäller de mer konkreta målen kommer det att finnas många tillfällen att komma tillbaka till det i det fortsatta arbetet.

Finansieringsfrågan hanteras på två plan. Inom EU är det genom den långtidsbudget som nu förhandlas. Där driver Sverige att dessa frågor ska finnas med tydligt på olika politikområden. Vi vet ännu inte hur det blir. Det är en lång och komplicerad förhandling, vilket utskottet är väl insatt i.

På den internationella nivån har kommissionen i den resource efficiency-strategi som utskottet tagit del av föreslagit en utveckling av en möjlig särskild finansieringsmekanism på EU-nivå. Det arbetet pågår i ett parallellspår. Det är något som både rådet och Sverige välkomnar.

Dessutom har Sverige tagit ett särskilt initiativ och faciliterar på tjänstemannanivå ett möte med Ecuador, Indien och Norge för att diskutera finansieringsmekanismer. Det mötet kan vi återkomma till i ett senare skede.

Därmed, herr ordförande, tror jag att jag har besvarat de frågor som ställdes.

Anf. 20 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag följer upp den avvikande mening som vi anmälde i utskottet i går.

Anf. 21 HELENA LEANDER (MP):

Jag instämmer i mycket av det som Jens Holm sade och följer upp vår avvikande mening.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Det var kanske inte så mycket att kommentera för statsrådet. Jag sammanfattar med att det finns en gemensam avvikande mening från Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet som är en uppföljning av den som anmälde i miljö- och jordbruksutskottet i går och en avvikande mening från Sverigedemokraterna som också är en upprepning av den avvikande meningen i utskottet i går. Jag finner att det därmed finns stöd för regeringens position under punkt 7.

Punkt 8, Färdplan för ett resurseffektivt Europa. Den frågan var också uppe i utskottet i går.

Anf. 23 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Förslaget till rådsslutsatser är formulerat på en övergripande nivå. Det gäller alltså färdplan för ett resurseffektivt Europa. Slutsatserna stöder ett tvärsektoriellt angreppssätt och omfattar en rad principer, metoder och miljöaspekter. Jag vill betona att slutsatserna främst banar väg för ett fortsatt arbete med resurseffektivitet.

De föreslagna målsättningarna som ska nås till 2020, så kallade milstolpar, bekräftas som en god grund för fortsatt diskussion om övergången till ett resurseffektivt samhälle. De milstolpar och åtgärder som föreslås i färdplanen kommer att integreras i kommande initiativ från kommissionen efter bland annat fortsatt arbete med konsekvensanalyser samt i medlemsstaternas fortsatta nationella arbete.

Det här, herr ordförande, är en text som kommer från jobb- och tillväxtstrategin i EU 2020, där det finns sju olika

flaggskepp av samma övergripande grad som sedan bearbetas vidare på det sätt som till exempel har skett vad gäller telekomfrågan.

Under förhandlingarna om slutsatserna har det generellt sett rätt enighet om att de ska ligga på en övergripande nivå för att just därefter kunna diskutera konkreta åtgärder. Det har gjort det svårt att få gehör för det svenska önskemålet om mer konkreta skrivningar på några områden.

I ett yttrande från miljö- och jordbruksutskottet har det framförts att regeringen bör verka för att åtgärdsförslaget påskyndas samtidigt som mätmetoderna förfinas. Behovet av en huvudindikator som tar sikte på resursanvändning i absoluta termer har också nämnts.

Som svar på detta vill jag säga att regeringen verkar för att arbetet med resurseffektivitet ska intensifieras och att arbetet med indikatorer ska komma i gång snabbt.

Vad gäller indikatorer har vi under diskussionerna fört fram behovet av absoluta indikatorer. Det finns inte uttryckt i slutsatserna, men det står att man i det fortsatta arbetet med indikatorer bland annat ska bygga på det pågående arbetet inom EEA, Unep och OECD. I dessa organisationers arbete finns även absoluta mått som komplement till de relativa.

I färdplanen tar kommissionen också upp att det behövs en instrumentpanel av indikatorer som komplement till en huvudindikator.

Utvecklingen av indikatorer är ett av de mer konkreta och framåtsyftande förslagen i slutsatserna. Här står bland att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna ska ta fram indikatorer för resurseffektivitet och fastställa en process för potentiella mål för resurseffektivitet.

Andra konkreta åtgärder handlar om att kommissionen i samarbete med medlemsländerna ska skapa en plattform för en bred dialog med intressenter om övergång till resurseffektiv ekonomi och rapportera framsteg av olika aspekter av resurseffektivitet i de nationella reformprogrammen.

Sverige har i förhandlingarna förespråkat några områden som särskilt prioriterade, och de flesta finns nu med på ett övergripande plan. Till att börja med måste rätt förutsättningar skapas genom bland annat marknadsbaserade styrmedel. Det är ett sätt att skydda handeln med utsläppsätter.

Vikten av att ta hänsyn till miljöpåverkan under hela livscykeln nämns också i slutsatserna, inklusive utsläpp från

konsumtion. Ett slutet kretslopp av resurser samt material-substitution tas upp som viktiga teman.

2011/12:18
16 december

Regeringen har också förespråkat förebyggande av farliga ämnen i kretsloppet. Därtill har regeringen bland annat prioriterat teknisk innovation och vikten av samordnade insatser mellan politikområden, vilket nämns i slutsatserna.

Jag vill också lyfta fram att den direkta kopplingen mellan färdplanen och det sjunde miljöhandlingsprogrammet betonas.

Slutligen vill jag säga att regeringen stöder förslaget till rådsslutsatser, även om mer konkreta slutsatser hade varit att föredra. Regeringen ser slutsatserna som en utgångspunkt för det fortsatta arbetet inom EU och i medlemsstaterna.

Här kan jag tillägga, herr ordförande, att jag hoppas att vi kan få ett beslut om planen för resource efficiency. Det är inte alldeles självklart, så vårt huvudsakliga arbete fokuserar på att få ett beslut och ett stöd för de rådsslutsatser som finns. Det finns olika inställning till denna fråga i medlemsländerna.

Anf. 24 JENS HOLM (V):

Över lag är det ett bra meddelande. Jag hade dock önskat att det var konkretare, precis som miljöministern sade. Detta uttrycker vi i vår avvikande mening.

När man talar om resurseffektivisering kan man få en känsla av att vi går åt rätt håll om man mäter i relativa termer. Det kan dock lätt ätas upp av en växande tillväxt. Därför är det viktigt att man har ett mått med absoluta termer så att vi verkligen i absoluta termer minskar resursanvändningen.

Vi tycker också att det viktigt att man har en mycket tydligare avstämning av att vi verkligen går åt rätt håll. Vi är vana vid att det finns många fina formuleringar i EU:s strategier som det inte blir så mycket av. Även om man kan diskutera hur duktig EU är på att styra ekonomin går man på det ekonomiska området in mycket mer i detalj, och vi hade önskat att man för resursanvändningens och miljöns skull hade varit tydligare.

Lena Ek nämnde i vår tidigare diskussion att det i detta meddelande finns en finansieringsmekanism för att generera pengar till den biologiska mångfalden. Vad är det för finansieringsmekanism? På vilket sätt ska man generera

pengar? Är det EU som ska äga dessa pengar eller hur ska det se ut?

Anf. 25 HELENA LEANDER (MP):

Det finns mycket i förslaget och i regeringens ståndpunkt som är bra, men man vill ju ofta ha lite mer. Vi vidhåller därför vår avvikande mening. Bland annat handlar det om frågan om resursanvändning i absoluta tal. För oss är det lite större än att man bara kan lägga till en kompletterande indikator. Det handlar om vartåt man styr. Det som räknas för miljön i slutändan är trots allt den absoluta och inte den relativa resursanvändningen.

Anf. 26 Miljöminister LENA EK (C):

Det här är en svår diskussion i rådet. Får vi resource efficiency-strategin på plats kommer vi att kunna arbeta mycket mer med dessa frågor. Det gör det också känsligt i rådsdiskussionen.

Jag har försökt ge kommissionen det stöd som behövs för att vi ska kunna få beslutet på måndag.

Ibland får man ta olika vägar för att beskriva saker. Sverige har framfört kravet på absoluta indikatorer, men det sätt som vi har kunnat få med det i texten är just referensen till pågående arbete inom European Environment Agency, Unep och OECD. Det är alltså en indirekt väg att beskriva precis det som jag tror att vi är väldigt överens om här. Om vi får med det i den slutliga texten ska vi vara nöjda. Då har vi precis den krok vi behöver för att kunna fortsätta arbetet med absoluta indikatorer.

Vi tycker att det som European Environment Agency håller på att utveckla är mycket bra, och arbetet i OECD kommer vi att se i många andra sammanhang.

Det har varit vår metod för att få till den krok i texten som behövs för att vi ska kunna gå vidare med absoluta indikatorer. Ibland får man göra så i internationella förhandlingar.

Informationen om det pågående arbetet i kommissionen finns i meddelandet. Det ska vi givetvis följa upp. Jag tar självklart med mig synpunkterna. Jag tror inte att det finns divergerande åsikter runt bordet, utan vi är väl alla överens om att det är bra med mål, statistik och absoluta tal som ger möjlighet till uppfyllande och uppföljning. Det gäller i

Anf. 27 PYRY NIEMI (S):

Herr ordförande! Vi vidhåller den avvikande mening vi har tillsammans med Vänsterpartiet.

Anf. 28 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Vi vidhåller också den avvikande mening vi hade i utskottet i går.

Anf. 29 ROGER TIEFENSEE (C):

Det är intressant att Margareta Sandstedt vidhåller den avvikande mening som fanns i utskottet i går. Det var oklart vad den innehöll, och vi fick texten först i efterhand. I utskottet lyckades Josef Fransson inte tydliggöra vad problemet var.

Det står i den avvikande meningen att det återkommande i strategin skulle ifrågasätta fundamenten i marknadsekonomi och ekonomisk tillväxt.

För att nämnden ska veta vad den avvikande meningen egentligen innebär skulle jag gärna vilja att Margareta Sandstedt pekar på var i texten man kan hitta detta återkommande ifrågasättande av fundamenten för marknadsekonomi och ekonomisk tillväxt.

Tvärtom är detta en strategi för att vi ska ha en smart och hållbar tillväxt för alla. I ett utdrag ur strategin står det att vi ska använda den som en kursändring för att få in ekonomin på en hållbar, ansvarsfull och resurseffektiv bana som kan bidra till återhämtningen efter den nuvarande ekonomiska krisen.

Jag ser det som att vi använder marknadsekonomins fundament, men att vi använder dem som en hävstång för att också lösa andra problem när det gäller resurseffektivitet.

Jag är nyfiken på var ifrågasättandet av marknadsekonomi och ekonomisk tillväxt finns.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Det där är en diskussion som med fördel kan föras i utskottet, har jag en känsla av. Vill Margareta Sandstedt kommentera?

Anf. 31 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag har tyvärr inte rådsslutsatserna med mig. När jag gick igenom dem lite hastigt i går blev jag fundersam över hur man hade uttryckt sig, men nu kommer jag inte ihåg exakt på vilken punkt det var i rådsslutsatserna.

Det är skrivet på ett sätt som att allt ska ges till alla, och allt ska bli så bra med dittan och dattan. Det är storvulet och, vad jag tycker, lite väl naivt.

Jag blir lite fundersam över de storvulna planerna. Hur kommer de att landa på den ekonomiska biten i slutändan? Det var inte riktigt konkret.

Jag är ledsen att jag inte tog med rådsslutsatserna. Då hade jag kunnat peka på detta. Vi kanske kan ta denna diskussion i efterhand.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att det finns anledning att komma tillbaka till frågan.

Anf. 33 Miljöminister LENA EK (C):

Jag skulle vilja påminna om det som jag började hela min föredragning med, nämligen att EU har fastslagit Roadmap 2020, det vill säga hela jobb- och tillväxtstrategin för dessa tio år. I denna jobb- och tillväxtstrategi finns sju stycken flaggskepp, alltså större projekt. Det är alltifrån sociala områden till miljöområden och it, för att ta några exempel.

Jag tycker att det är fantastiskt bra att EU gemensamt har en strategi som handlar om en hållbar tillväxt ur ekonomiskt, socialt och miljömässigt perspektiv. Denna resource efficiency-strategi är ett oerhört viktigt verktyg i arbetet.

Jag hoppas verkligen att denna missuppfattning inte sprider sig, och jag hoppas verkligen att vi kan få ett positivt beslut på måndag.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar: Det finns tre avvikande meningar, dock oliklydande. Det är en från Sverigedemokraterna, en gemensam från Socialdemokraterna och Vänsterpartiet och en från Miljöpartiet. Även med hänsyn tagen till dessa avvikande meningar finns stöd för regeringens position under punkt 8.

Punkt 9 handlar om Durban.

Herr ordförande! Som ni säkert känner till vid det här laget lyckades vi i Durban enas om en väg framåt för att hantera klimatutmaningarna. Vi fick i stort sett det mandat vi ville ha för att kunna jobba vidare i riktning mot ett globalt rättsligt bindande ramverk. Alla länder har nu sagt att man kommer att delta, och vi fick ett beslut som tar ett steg mot en andra åtagandeperiod under Kyotoprotokollet. Det är någonting som var oerhört tveksamt från början och svårt att få till stånd. Vi var ganska bekymrade över läget. Det nya avtalet ska antas senast 2015. Sedan har staterna tiden fram till 2020 på sig för att få det att gälla.

Det var också viktigt att vi i Durban gick vidare i arbetet med att etablera de institutioner som det beslutades om i Cancún 2010, inklusive den gröna klimatfonden.

Avgörande för att vi kunde nå detta resultat var den allians vi lyckades skapa mellan EU, Afrika och de minst utvecklade länderna – de små önationerna. Vår öppenhet gentemot Kyotoprotokollet samt våra krav på höjda ambitioner för utsläppsminskningarna byggde de broar som vi behövde. Tillsammans satte vi i den här gruppen av stater så stor press på USA, Kina och Indien att de inte längre kunde hindra mandatet.

Samtidigt är det bekymmersamt att vi inte kom längre i arbetet med att besluta om utsläppsminskningar och uppföljning av dessa. Vi är förstås besvikna på de länder – USA, Ryssland, Kanada och Japan – som inte ställer upp på Kyotoprotokollet. Över huvud taget går det för långsamt i fråga om beslut för att minska utsläppen, särskilt med tanke på de nya rön som har presenterats under året och som visar att klimatsituationen är allvarligare än vi hade trott. Vi riskerar en flergradig temperaturhöjning om vi inte höjer den globala ambitionsnivån kraftfullt.

Mycket arbete återstår alltså innan vi har ett avtal på plats som gör att vi klarar att hålla oss under två graders global temperaturökning med god marginal.

Sverige och EU måste fortsätta att ta ledningen i arbetet med att höja ambitionerna och vara pådrivande i frågan om utsläppsminskningen. Vi ska också fortsätta att arbeta konstruktivt i fråga om finansieringen av klimatåtgärder i utvecklingsländerna efter 2012 med tanke på målet om att mobilisera 100 miljarder dollar till 2020.

För närvarande är Sverige i full färd med att genomföra ett åtagande om snabbstartsförfinansiering – fast start financing. Sverige bidrar med 8 miljarder kronor till klimatåtgärder i utvecklingsländer under perioden 2010–2012.

Vi behöver se över hur vi bemöter u-ländernas värdnad om att klimatkonventionens grundprinciper om gemensamt men olika ansvar ska tillämpas i ansvarsfördelningen mellan i- och u-länder.

Det blev för mig tydligt i Durban att många sårbara länder, framför allt de minst utvecklade, är väldigt utsatta för klimatförändringarnas effekter. De vill liksom vi se snabba framsteg i klimatarbetet. Dessa frågor kommer att vara i fokus under 2012. Vi behöver sätta högsta fart för att nå klimatmålen och få ett avtal färdigförhandlat senast 2015 så att det verkligen kan börja gälla 2020.

Till dess att det nya avtalet kan börja gälla säkerställer förlängningen av Kyotoprotokollet i vart fall att det fortfarande finns ett tillämpligt internationellt regelverk för utsläppsminskningar, även om det är osäkert hur många länder som kommer att delta i förlängningen.

Under 2012 kommer också genomförandet av Kyotoprotokollet 2 (KP 2) att komma i fokus internt inom EU. Det återstår fortfarande att enas om regler för det så kallade AU-överskottet, om återtagandeperiodens längd och om de exakta siffror som ska skrivas in i Kyotoprotokollet 2 i de så kallade annexen.

Det här är frågor som vi måste lösa tidigt under året för att kunna fortsätta att stärka förtroende mellan parterna. Jag och regeringen vill att Sverige ska fortsätta att ta en konstruktiv roll i detta arbete.

Anf. 36 JENS HOLM (V):

Vi har diskuterat det här flera gånger förut, och vi kommer att fortsätta göra det. Jag skulle bara vilja understryka att den situation som råder nu är djupt oroande.

År 2012 kan vi i bästa fall få ett bindande avtal på plats. Ibland har det presenterats som att detta redan är klart, men det har vi faktiskt inte en aning om. Samtidigt säger FN:s egen klimatpanel att om inte utsläppen börjar gå ned vid 2015 kan vi inte hålla tvågradersmålet. Hur man ska lösa detta har jag inte en aning om.

Finansieringsfrågan skulle kunna vara den fråga som verkligen skyndar på klimatförhandlingarna, nämligen att de rika länderna hostar upp pengar. Så är det tyvärr inte. De snabbstartspengar som nämndes finns ännu inte på plats trots att det är mellan 2010 och 2012 som pengarna skulle betalas ut.

Sedan har vi ett stort glapp. Mellan 2012 och 2020 finns det inget åtagande om klimatfinansiering. År 2020 ska de 100 miljarderna varje år finnas på plats. Alla vet att 100 miljarder dollar på ungefär 100 utvecklingsländer inte alls räcker till – inte på långa vägar.

Jag har bara en konkret fråga, som jag har missat lite grann i klimatförhandlingarna. Det gäller tekniköverföring, som man trodde skulle vara en av de lättare frågorna och något som skulle bli löst. Såvitt jag har förstått har man nu fått någon form av teknikcenter på plats som ska facilitera tekniköverföring. Men de andra viktiga frågorna, som Indien, Kina och utvecklingsländer driver, till exempel att man ska reformera patent och immaterialrätt så att man ska kunna föra över teknik lättare och framför allt billigt eller gratis till utvecklingsländer – vad händer med den frågan?

Anf. 37 PYRY NIEMI (S):

Jag tycker att detta är ett positivt steg i förhandlingarna. Däremot är jag precis lika bekymrad som Jens Holm för processen. Det går alldeles för långsamt. Jag är bekymrad över finansieringsfrågorna. Det är bra att Sverige driver på, men det känns någonstans som att detta blir ett spel för gallerierna och att det inte kommer att landa någonstans. Sådan är i alla fall känslan nu.

Visst är vi glada att man har vunnit lite tid i processen, men det är bara att konstatera att det känns som att de konkreta förhandlingarna kommer att försvinna någonstans. Kanada hoppar av. Indikatorerna för resten av världen ser inte positiva ut.

Även om vi bidrar med 8 miljarder i snabbstartspengar måste det svenska klimatarbetet samtidigt fortsätta för att minska utsläppen här och så vidare. Jag delar inte riktigt miljöministerns positiva ambitioner i detta. Jag får nästan en magkänsla av att vi nu vann lite tid för att vi skulle vinna slaget om förhandlingen, men det ledde ingenstans. De konkreta förslagen om att pengarna ska föras fram finns ingen-

stans. Det måste Sverige vara tydliga med att motivera, förklara och ta med i processen. Annars tror jag precis som Jens Holm att vi landar i ett läge där det inte kommer att finnas några pengar alls, eller väldigt mycket mindre pengar.

Anf. 38 Miljöminister LENA EK (C):

Det finns väl ingen som tycker att resultatet i Durban löser alla de akuta frågor som vi har framför oss. Så är det absolut inte.

Jag tror att jag var realistisk vid mitt förra besök i EU-nämnden och i miljö- och jordbruksutskottet när jag sade att jag tror att det blir oerhört svårt att få utveckling på plats inom de mekanismer som finns i konventionen och att få en förlängning av Kyotoprotokollet på plats. Ännu svårare är det att få länder att skriva på i annexet för reala minskningar. Det är där man gör det och inte i protokollstexten. Vi har fått protokollstexten att överleva för att man ska kunna använda annex 1 och annex 2.

Framför allt hade jag svårt att tro att vi när de stora länderna hade sagt absolut nej till en färdplan för de nya regler som vi behöver ändå skulle kunna baxa fram en sådan färdplan.

Vi kan säga att resultatet av Durban i stället för en befarad återvändsgränd blev en möjlighetsplattform. Om man ska sammanfatta resultatet i en mening är det så.

Låt oss ta de konkreta frågorna. Först kan vi konstatera och beklaga att Kanada har hoppat av. Det de har hoppat av är alltså annexen i Kyotoprotokollet och själva löftena. Kanada finns kvar när det gäller konventionen och när det gäller färdplanen eller Roadmap. Kanada har ökat sina utsläpp med 35 procent och planerar en utvinning av olja från tjärsand eller *tar sand*, vilket är den kanske mest miljöförstörande fossilteknik som vi känner till. Det är oerhört synd.

Detta har varit känt, men det har inte blivit verkställt förrän i måndags. Det har varit känt sedan det kanadensiska valet att detta skulle bli effekten av regeringsskiftet där. Jag har sagt vid många tillfällen att jag tror att Kanadas varumärke som progressiv och framsynt stat har skadats av detta, alldeles fränsett att Kanada är ett land som starkt och tydligt drabbas av klimateffekterna. Det är ett land som finns uppe i norr, där de smältande isarna drastiskt påverkar ursprungsbefolkningens livsvillkor. Det påverkar också näringslivet i

denna del av landet. I söder innebär redan existerande kon-
turhöjning att man har drabbats av de insektsangrepp på
barrskog som vi försöker hindra från att komma in i Europa.
Jag nämnde detta tidigare när vi talade om invasiva arter.

Det har skadat skogsvärden för miljarder. Man kan flyga
över de här områdena och se att det är alldeles rött och torrt
– all barrskog är död. Det är naturligtvis allvarligt. Jag tror
att det har varit infakturerat i övriga länders syn på resultatet
av Durban, så jag tror inte att det ger någon strömhoppseffekt.
Det får vi väl uppskatta.

De som är anslutna till protokollets annex och som har lo-
vat att skriva under nya är EU och de fattigaste länderna, och
det är naturligtvis alldeles otillräckligt.

När det gäller finansieringen finns det enorma frågetecken
– det ska man vara klar över. De åtaganden som Sverige har
gjort när det gäller snabbstartsfinansieringen är klara. Här
finns en transparens. Det redovisas i en rapport från kom-
missionen hur mycket EU har gjort. Av de pengar som är
anslagna för perioden 2010–2012 är två tredjedelar beslutade
och utbetalade. Det är en av anledningarna till att vi har kun-
nat bygga den här samsynsgruppen mellan EU, fattiga länder
och östater som har pressat fram det resultat vi har.

Teknikcentrumet är på plats. Det ska nu upphandlas. Det
är en väldigt viktig sak som har stor betydelse för de fattiga
ländernas ekonomiska utveckling.

Frågan om patent- och immaterialrätt togs upp av Indien.
Indien hade en nyckelroll i förhandlingarna. Jag har träffat
den indiska miljöministern och personligen talat med henne
fyra gånger den här veckan, senast på flygplatsen när vi
summerade läget. Jag har skapat en bra kontakt med denna
drivande och starka minister som hade att balansera frågan
om klimat med frågan om möjlighet till ekonomisk utveckling
och fattigdomsbekämpning i Indien. Det är ingen lätt
situation.

Det finns en lösare skrivning om att en aktivare medver-
kan av Indien är en viktig fråga, men att den bör hanteras där
övriga patent- och immaterialrättsliga frågor hanteras. Det
innebär att Indien får stöd för att driva frågan inom OECD:s
och Världshandelsorganisationens ramar, men den kördes
inte in i förhandlingarna som en stoppande yxa rakt in i ma-
skineriet. Om vi hade börjat med det också den sista sön-
dagsnatten hade det inte blivit något resultat alls. Det var en

gemensam åsikt och en gemensam vilja som gjorde att man helt enkelt lyfte över problemet med stöd från samtliga då närvarande och vakna parter.

Under övergångsperioden är de marknadsbaserade mekanismerna oerhört viktiga för u-länderna. Det är en av anledningarna till att man drev frågan om KP 2 så starkt. Det finns ett glapp, och det finns inte särskilt mycket tillgänglig teknik eller finansiering. Därför är det skönt att kunna konstatera att tekniköverföringscentrumet ska upphandlas och att Kyoto-protokollets andra del finns kvar med regler för clean development mechanisms.

Anf. 39 PYRY NIEMI (S):

Tack, miljöministern för förtydligandet.

Jag vill göra ett medskick i den fortsatt jobbiga processen. Det handlar om snabbstartspengarna. Jag vill understryka att det inte får bli EU:s alibi att betala ut snabbstartspengar och samtidigt minska på klimatambitionen inom EU. Risken är överhängande att det blir så. EU är en stor utsläppare, så är det bara. Läget är så pass kritiskt klimatomåttat att det här arbetet måste fortgå här och inte bara ske som en transformering till de utvecklingsländer som verkligen behöver tekniköverföringen.

Jag gör det som ett medskick till en relativt ny miljöminister att driva frågan extremt hårt. Det är ett akut läge.

Anf. 40 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Jag instämmer i detta. Det påbörjas nu förhandlingar om många olika miljömekanismer i världen. Nämndens ledamöter är väl medvetna om den långa lista av förslag som finns. Det är viktigt att vi driver på i diskussionen, både inom de mekanismer som finns i konventionen och de som finns i Kyotoprotokollet.

Vi måste också ta den svåra diskussionen om långsiktig finansiering. Det blir inte lätt. Ett av förslagen är att flyget ska föras in i handeln med utsläppsrätter. Det förslaget förhandlas nu inom Europeiska unionen. Som innovative financing nämns det också globalt. Vi ser reaktionen från många industriländer när det gäller den frågan. Att hitta innovativ financing är oerhört svårt.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Sammanfattningsvis finner jag att det finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta diskussionerna under punkt 9, Durban.

Vill ministern kommentera någon särskild övrig fråga?

Anf. 42 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Det är ju en hel rad övriga frågor. Det innebär att tiden för diskussion om dem kommer att bli väldigt kort. Det är stora frågor som ligger före under dagen.

När det gäller direktivet om bränslekvalitet och genomförandeåtgärder har industrin i norra Sverige haft problem med att i testverksamhet kunna använda bränslen som inte finns uppräknade i direktivet. Verksamheten syftar ju till en bättre miljöteknik. Det var inte meningen att formuleringarna i direktivet skulle stoppa verksamheten. Vi får nu rapporter om att frågan verkar vara på väg att lösas, vilket säkert många ledamöter tycker är viktigt. Det tycker jag också.

Jag vill återkomma till en fråga som är nämnd under punkt 10 S, Reach och kandidatlistan över ämnen som inger mycket stora betänkligheter. Det är information från kommissionen. Kommissionären driver på för att realisera syftet med det europeiska kemikaliedirektivet Reach för att ämnen som innebär mycket stora risker för människors hälsa ska kunna kontrolleras och gradvis fasas ut ur användning.

Sverige har gett Kemikalieinspektionen en resursförstärkning på 100 miljoner under 2011–2014, inte minst för att framtagandet av listan och möjliggörandet av fler öppna dossierer, alltså fler ämnen som är under värdering, ska kunna öka. På rådet kommer jag att trycka på att arbetet är oerhört viktigt och alls inte avslutat samt att vi måste vara tydliga med att arbetet med kemikaliefrågan måste fortsätta i Europa.

Anf. 43 LARS HJÄLMERED (M):

Jag har en kort fråga om bränslekvalitetsdirektivet. Ministern nämnde norra Sverige och testverksamheten. Det gäller väl även verksamhet i övriga delar av Sverige? I min valkrets Göteborg sker mycket motverksamhet. Där har man haft stora problem med testbränslen.

2011/12:18
16 december

2011/12:18
16 december

Anf. 44 Miljöminister LENA EK (C):
Självklart. Vi har haft tät kontakt med industrin för att lösa den här frågan.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:
Vi tackar för i dag och önskar god jul och gott nytt år.

Innehållsförteckning

2011/12:18
16 december

1 § Miljö	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Miljöminister LENA EK (C)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Miljöminister LENA EK (C)	1
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Miljöminister LENA EK (C)	2
Anf. 7 JENS HOLM (V)	2
Anf. 8 Miljöminister LENA EK (C)	3
Anf. 9 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 10 Miljöminister LENA EK (C)	3
Anf. 11 HELENA LEANDER (MP)	4
Anf. 12 JENS HOLM (V)	4
Anf. 13 Miljöminister LENA EK (C)	4
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 15 Miljöminister LENA EK (C)	5
Anf. 16 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 17 PYRY NIEMI (S)	8
Anf. 18 JENS HOLM (V)	8
Anf. 19 Miljöminister LENA EK (C)	9
Anf. 20 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	9
Anf. 21 HELENA LEANDER (MP)	9
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 23 Miljöminister LENA EK (C)	10
Anf. 24 JENS HOLM (V)	11
Anf. 25 HELENA LEANDER (MP)	12
Anf. 26 Miljöminister LENA EK (C)	12
Anf. 27 PYRY NIEMI (S)	12
Anf. 28 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	12
Anf. 29 ROGER TIEFENSEE (C)	12
Anf. 30 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 31 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	13
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 33 Miljöminister LENA EK (C)	13
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 35 Miljöminister LENA EK (C)	14
Anf. 36 JENS HOLM (V)	15
Anf. 37 PYRY NIEMI (S)	15
Anf. 38 Miljöminister LENA EK (C)	16
Anf. 39 PYRY NIEMI (S)	17
Anf. 40 Miljöminister LENA EK (C)	18

2011/12:18
16 december

Anf. 41	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 42	Miljöminister LENA EK (C)	18
Anf. 43	LARS HJÄLMERED (M)	18
Anf. 44	Miljöminister LENA EK (C)	19
Anf. 45	ORDFÖRANDEN	19